

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

0

mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

To meget hviffe og nhe Viser.

Den første:
Fiskerjenten.

Den Aanden:
Gubben Noah.

Pris: 10 Øre.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10

0 mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10

Den Første:
Fisserjenten.

Hjst blandt Norges klippefulde Strand
Tumler Bølgen sig i vilden Vand,
Minder om de havblaau, mørke Bande,
Slhnger sig i Havet som en Krands.

Ude der, hvor Fis'sren stadtg færdes
Og vove Livet mellem Baat og Brand,
Af hans Kamp de sterke Musser hørdes,
Saa i Karen han kan staa som Mand.

Det var Aften, med min Baad jeg ude
Og pliede den stormoprørtie Sø
Bølgen væltede min lille Skude,
Men jeg fulde dengang ikke dø.

Mens jeg sad paa Hvælvet og mig troede
Kort fortapt, jeg til min Glæde saa,
At en Baad trods Stormen kraftig roede
Hen til Hvælvet, som nær Klæsten laa.

Hvem er den, som vove vil saa meget
Og er ene ou et saa'nt Forsøg
Lænkte jeg, af Skret mit Hjerte ghste,
Medens Søen voldsomt om mig røg.

Snart jeg Løsning sik paa denne Gaaden,
Det en vaffer Fisserjente var;
Thi hun havde speidet efter Baaden,
For hun vented jo sin egen Far.

Men hendes Fader kom dog ei tilbage
Og reddet jeg af Pigen kom til Land.
Nei, pva Skæbnen kan jeg ikke klage;
Thi jeg blev den Faberløses Mand.

Den Anden.
Gubben Noah.

Bi prise høihyd Gamle Testaments Da'r,
Da levede Paradisets Liv i en og hver;
Bor Herre skistede selv baade Lov og Ret,
Men nu for Tiden gaar det paa et andet Scet.

:: Forsta's, trallala ::

Men naar som Dondslaben begyndte blive alt for stor,
Da gav Gud Mennesket Tønsinde Naade-Nai.
Om efter denne Tid man ei var bedre da,
Saa fulde hver Kjæft under Vandet staa.

:: For Shnd, trallala ::

Men naar de Tusind Naadeaaren' taget Slut,
Saa var man ei en Smule bedre end forud,
Bor Herre sende da en vældig Synedeslod
At helbrede baade Folk og Fæ for Overmod.

:: Bra haardt, trallala ::

Men for at Jorden ei for folktom skulde bli.
Saa lob Gud Noah fra Forstyrrelsen gaa fri.
Han med sin Familie fra Havsnød reddedes
Og i en Ark af Herren selv indstivedes,

:: Med Gods, trallala ::

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0 mm

Men som de laa udi sin Søvn en stormfuld Nat,
Da sådte Skuden hastigt oppaa Ararat. —
I Skorten Noah da paa Dækket løber op.
Strax efter Konen kom i Særken op.

:: Og streg, trallala ::

Da blev der Strig og Kurveleven i en Hast,
Man tængte hin skul' tage baade Baad og Last,
Men Noah fløgtigst af alle Mand paa Dæk,
Krøb ned i Arken for at se, om den var læs,

:: Af Storm, trallala ::

Men Skuden holdt, thi den var ei af engelsk Plaat,
Fra Sverige var hverenda Bid i Noahs Baad,
Og Gubben Noah glad, at være end ved Liv,
Dmsavner Sønner, Døtre og sin egen Bir.

:: Og graadt, trallala ::

Men havde Gubben Noah druknet med sin Fru,
Vi havde gjæstet da paa Havsbunden nu. —
En Skaal for Noah da i Bunden tømme vi;
Thi han har reddet os ifra at Fisste bli.

:: Hans Skaal, trallala ::

